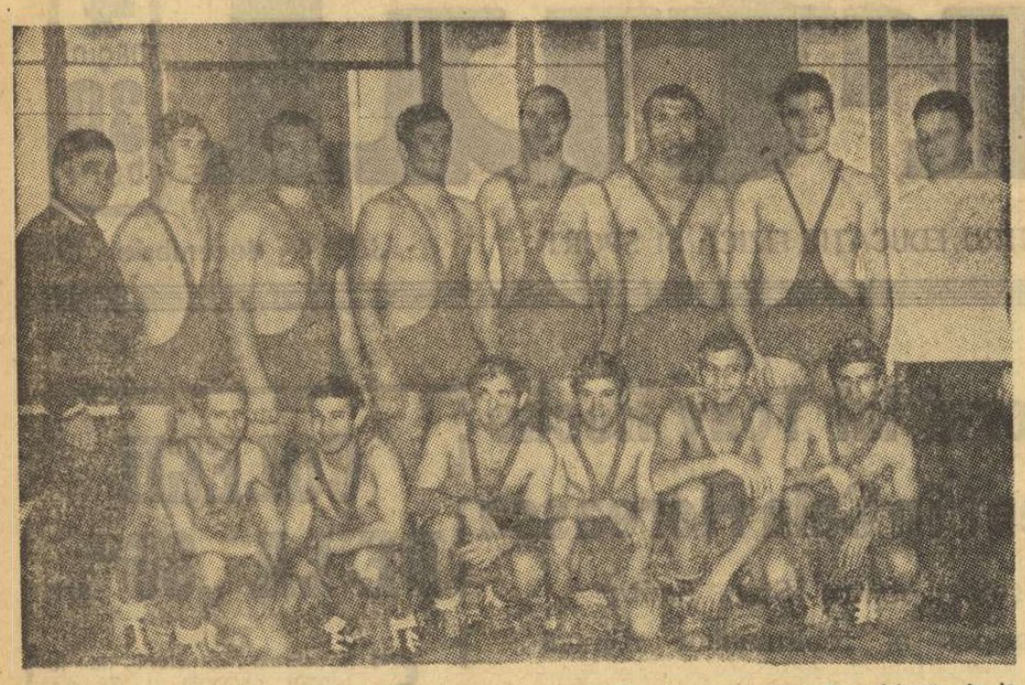

Echipa de lupte greco-romane a clubului Steaua, campioană republicană pe anul 1969 : în picioare, de la stînga la dreapta — antrenorul Gh. Șuteu, M. Baciu, P. Stroe, I. Gabor, C. Badea, N. Pavel, N. Neguț și antrenorul V. Popovici ; rîndul de jos: I. Jeg, Gh. Stoiciu, I. Baciu, Gh. Berceanu, S. Popescu și Șt. Ștefan. Foto : VASILE BAGEAC

MARGINALII LA SFÎRȘITUL CAMPIONATULUI DIVIZIEI A DE LUPTE GRECO-ROMANE

DUPĂ 20 DE ANI, LIDERUL – DETRONAT

În ultimii ani, campionatul diviziei A de lupte greco-romane a prilejuit dispute deosebit de pasionante pentru cucerirea titlului național. Echipa clubului Dinamo București, instalată pe podiumul victoriei încă de la inaugurarea primei ediții a campionatului, a primit, în acești ultimi ani, asaltul unei alte formații pretendentă, cu justificată îndreptățire, la titlu : Steaua (antrenori Vascul Popovici și Gheorghe Șuteu). De fiecare dată însă echipa din șos. Ștefan cel Mare a reușit, în meciurile decisive cu Steaua, să triumfe, cu mai multe puncte sau la limită.

A urmat însă startul în ediția din acest an, cu disputarea partidelor tur-retur. Meciul Dinamo-Steaua, din tur, a fost programat în etapa a III-a. Și de astă dată dinamoviștii au câștigat cu 19,5–16,5. Antrenorul lor, Dumitru Cuc, omul care se dăruiește cu trup și suflet sportului îndrăgit din copilărie (federația de specialitate i-a acordat recent o diplomă pentru cei 25 de ani de activitate) a alcătuit atunci, împreună cu antrenorul Victor Dona, o formație care nu putea fi depășită. În cea de a doua partidă, din retur, programată în ultima etapă, cei doi antrenori dinamoviști au „jucat o carte riscantă, care, după părerea noastră, i-a costat marele eșec, acela de a fi coborît, în cel de la 21-lea an, de pe prima treaptă a podiumului de onoare. Văzînd că Steaua și-a întărît considerabil garnitura, prin venirea campionului mondial Gh. Berceanu (care își satisface stagiul militar) au încercat să-l slăbească pe I. Enache pentru a-l trece de la categoria 74 kg la 68. Nu era o noutate, dar Enache încetase să mai concureze la „68 kg" de multă vreme. Băile de aburi, crosurile, regimul alimentar etc. au fost de prisos. La cîntarul oficial, Enache, înscris în formație la categoria 68 kg, nu s-a putut încadra în limitele acesteia. Așadar, Dinamo a pornit în meciul decisiv cu un handicap de 4 puncte, adică exact atît cît îi trebuia echipei Steaua pentru a cuceri titlul de campioană. Cu toate eforturile, demne de admirat, luptătorii dinamoviști n-au reușit să refacă handicapul, sau cel puțin să-l reducă cu un singur punct, care le-ar fi permis reeditarea succesului, pierzînd cu o diferență de 4 puncte : 14–18. Acesta este adevărul după calculul aparent. Dar nu se știe dacă, de pildă Enache, admis în concurs, nu ar fi pierdut prin tuș sau descalificare în fața campionului mondial S. Popescu, ceea ce echivala cu forfait-ul, sau dacă M. Baciu și I. Gabor n-ar fi tras „cu dinții" pentru a evita descalificarea dictată în confruntarea la care ne referim. Fără a scădea din meritul noii campioane, Dinamo a facilitat întrucîtva, încă din start, drumul spre titlu adversarei sale nr. 1. Din păcate, așa cum se știe, greșelile se plătesc, uneori chiar destul de scump. Poate la viitoarea ediție, antrenorii Cuc și Dona își vor reaminti de meciul ultimei etape din ediția a 21-a !

O altă formație care merită sincere felicitări este aceea a clubului bucureștean Metalul. Antrenorul acesteia, Ilie Gheorghe, un îndrăgostit de sportul luptelor, a condus cu o adevărată dăruire formația sa pe locul III în clasamentul final, performanță pe care o realizează de 3 ani consecutiv. Și, se poate spune că în această ediție, mai mult ca în toate celelalte, cel puțin două formații au încercat să-i bareze drumul : Rapid București (antrenor Marin Belușică) și Steagul roșu Bv. (antrenor — în tur — Valeriu Bularca și — în retur — Ion Bătrîn). Metalurgiștii bucureșteni însă au reușit să iasă învingători. Rapid și Steagul roșu s-au prezentat la meciurile cu Metalul avînd sportivi plafonați (mai puțini Rapid și mai mulți Steagul roșu). Cu astfel de garnituri, deși rapidiștii și stegarii au luptat din răsputeri, Metalul nu putea fi învins.

Celelalte formații, prezente în prima divizie a campionatului la ediția 1969, au avut fisuri serioase care nu le permiteau să ocupe locuri mai bune în clasament. De pildă Electroputere Craiova (antrenor Ilie Marinescu) nu a prezentat concurent la categoria semigrea la 9 meciuri, iar A.S.M.T. Lugoj (antrenor A. Ciosa) a luptat fără sportiv la cat. 48 kg — 4 meciuri și fără concurent la „100 kg" — 7 meciuri, pierzînd, din start, puncte prețioase.

În rapoartele arbitrilor principali se menționează că luptătorii de la C.F.R. Timișoara (antrenor Gh. Toth) au fost indisciplinați, vociferînd și contestînd toate deciziile arbitrilor, iar antrenorul Pescărușului Tulcea, I. Geambazu, s-a dovedit deseori recalcitrant. Tot dintr-un astfel de raport aflăm că : sportivii de la Progresul București (antrenor V. Constantinescu) nu au cîștigat nici un meci în triunghiularul etapei a II-a și nu au obținut nici măcar un „egal" !

Dunărea Galați (antrenor I. Donose) a evoluat modest, cîștigînd, îndeosebi, întîlnirile de acasă. Ultimul loc este ocupat de C.S.M. Reșița, o formație mult remaniată, o dată cu venirea tînărului antrenor Nicolae Popescu. Promovînd tineri fără experiență competițională, evoluția echipei reșițene a fost pe măsura posibilităților promițînd însă o comportare meritorie în viitor.

Iată și cîștigătorii pe categorii (cei mai mare număr de victorii în categoriile respective) : cat. 48 kg. G. Pop (Steagul roșu), cat. 52 kg. Șt. Badea (Dinamo Buc.), cat. 57 kg. M. Șandru (Metalul Buc.), cat. 62 kg. I. Baciu (Steaua), cat. 68 kg. A Toth (Steagul roșu), cat. 74 kg. I. Enache (Dinamo Buc.), cat. 82 kg. I. Gabor (Steaua), cat. 90 kg. V. Fodorpatachi (Dinamo Buc.), cat. 100 kg Gh. Popovici (Dinamc), cat. + 100 kg. V. Dolipschi (Rapid Buc.).

Costin CHIRIAC

CLASAMENT FINAL

1.	Steaua	22	21	0	1 638 -134	64
2.	Dinamo Buc.	22	21	0	1 646 -143	64
3.	Metalul Buc.	22	18	0	4 474,5-233,5	58
4.	Rapid Buc.	22	13	2	7 395,5-360,5	50
5.	Steagul roșu Bv.	22	11	2	9 360 -320	46
6.	Electroputere Cv.	22	8	4	10 323,5-400,5	42
7.	Dunărea Galați	22	7	2	13 313,5-450,5	38
8.	Progresul Buc.	22	7	1	14 286 -442	37
9.	Pescărușul Tulcea	22	6	2	14 314,5-461,5	36
10.	C.F.R. Timișoara	22	5	2	15 274 -442	34
11.	A.S.M.T. Lugoj	22	4	1	17 202 -530	31
12.	C.S.M. Reșița	22	3	0	19 216,5-527,5	28

PELESPORT

Săptămîna grasă în lume, aș numi-o săptămînă de Pelesport, săptămînă costelivă de telesport, slabă, slăbuță, să-i numeri coastele. Știu prea bine că nu Țopescu et Co. sînt de vină — intrăm în decembrie operatori, care de reportaj, inteligențe active, toate forțele sînt concentrate pentru Revelion. Mai sînt și alte argumente, teribile, de neclintit. Fănuș al nostru a sărit cu gura că Steaua a fost prea mult filmată — iată, n-am avut parte de ea, tocmai cînd îi dădea 8 goluri lui Ghiță ! Ar fi meritat, desigur, să vedem cum. Ce s-a întîmplat cu Ghiță ? Și cine-i, la urma urmei, acest Tătaru ? — e cazul să ne întrebăm măcar acum cînd băiatul e pe cale să lichideze monopolul Dumitrache-Oblemenco în problema golgeterilor. În schimb, am avut parte de un Rapid — Farul, ceea ce ar însemna — după logica lui Fănuș Cel Furios — că Țopescu et Co. vor să meargă gratuit cu trenul sau să-și petreacă vacanța de vară la mare. Meci luminat de un gol al lui Neagu — să vezi și să nu crezi : corner — centrare — Neagu reia dintr-o bucată, fără să clipească, fără să rateze ! Minune de la dumnezeu, care trebuia o dată și o dată să se abată și asupra acestui om... Noaptea a venit și golul nr. 1000 al lui Pele, — cu o întîrziere de două săptămîni. „Hombre" marcase golul exact în clipele cînd Conrad și Bean mergeau pe Lună. Toată Brazilia uitase de Apollo și stătea cu ochii pe pămîntean. Noi nu sîntem brazilieni, dar ce făceam dacă și imaginile lunare ne veneau după 11 zile ? Mai sînt oameni care-și închipuie că Pele e mai puțin important decît cosmonauții, azi, în lume. Că golul 1000 poate veni spre noi mai încet decît Luna. Mi-e cam milă de acești oameni lunateci...

În esență, telesportul nostru e în urmă — sistematic — cu 10—15 zile față de evenimentele mondiale specifice ramurii sale. După calculul meu, abia la 14—15 decembrie vom vedea cîte ceva din ce s-a întîmplat în Europa la 26 noiembrie, în materie de Pelesport. Zi de uimire : am auzit cu urechile mele Saint Etienne—Legia, în care polonezii învîng cu 1—0, chiar în Franța, pe stadionul unde Bayern München a fost eliminată cu 3—0 ! Crainicul de la Monte Carlo trecea prin clipe și vorbe de groază și disperare — cum n-am auzit nici în românește, vreodată. Mă uit altfel la U.T.A., à propos de Legia... Gornik Zabrze bate Glasgow Rangers cu 3—1, în Scoția. Mă uit și mai altfel la Steaua. Benfica îi dă trei goluri lui Celtic, cînd lumea întreagă știe că nu mai există Benfica, nu mai există portughezi. Uite că există. Și mă uit altfel la echipa aceea care începe cu versurile : Răducanu — Sătmăreanu... Și uitîndu-mă mai bine constat că de cînd ne-am calificat pentru Mexic — Dumitrache, Lucescu, Dinu și Nunweiller au pierdut trei meciuri din patru! În ritmul acesta, o regulă simplă de trei simple ne duce la concluzia că echipa care dă jumătate din națională nu va fi campioană în anul consacrării noastre mondiale. Brava !

Mă amestec în aceste probleme externe, numai pentru a sugera cît de departe e telesportul nostru de Pelesport, cîte probleme de substanță sînt sacrificate pe altarul necăjit al informației. N-avem operatori, n-avem mașini, n-avem fonduri, — dar avem cap, cuvinte la îndemînă și oameni cu cap și ochi. E suficient să auzi ce-i spune Răducanu lui Chirilă în „Magazin" ca să înțelegi ce zone de umanitate rămîn străine telespectatorilor — ca să ne mărginim la exemple interne. Îl citesc pe Angelo Niculescu în „Scînteia" (à propos de angajamentul telesportului de a discuta problemele „naționalei"...) și mă străbate remușcarea — ca un alt exemplu de umanitate : la începutul anului mă arătam sever față de Angelo, cerîndu-i să tacă pînă în ziua avionului spre Mexic. Îi ceream — rău — să învețe de la Ramsey ce înseamnă a fi Sir. Iată-l „calificat", iată Mexicul, iată avionul, iată-l pe Angelo-Sir. Să nu mai întîrziem cu felicitările, le merită : „Chapeau bas, Sir Angelo ! Ați știut mai multe decît noi... I am sorry !"

BELPHEGOR

TELEcronica

CALENDARUL SPORTIV AL ȘCOLII

(Urmare din pag. 1)

prezentanții liceului cu prilejul diferitelor concursuri la care au participat, aspecte din activitatea competițională a școlii și a celor mai buni sportivi ai țării, iar panourile cuprind atît datele statistice (pentru fiecare disciplină sportivă cu tradiție în școală), rezultatele cele mai remarcabile obținute de elevii săi (în frunte situîndu-se cucerirea titlului de campioni naționali la baschet juniori), precum și un tablou al fruntașilor — de la foștii la actualii elevi și eleve — care au făcut cinste culorilor liceului. Un colț aparte este destinat programului de desfășurare a întrecerilor prevăzute în calendarul sportiv al școlii, cronicilor pe marginea meciurilor și imaginilor foto legate de aceste evenimente.

Și toate acestea dominate de ecusonul în culorile cerului și ale mării, realizat (cum aveam să aflăm mai tîrziu), pe bază de concurs, cu inscripția **LICEUL „MIRCEA CEL BĂTRÎN" — CONSTANȚA.**

CALENDARUL...

Reorganizarea mișcării sportive a liceului a început o dată cu anul școlar 1967—1968. De atunci, elevii liceului și-au disputat întîietatea la diferite discipline sportive care alcătuiesc calendarul sportiv intern, sau în cadrul întrecerilor pentru „Cupa 30 Decembrie" și „Cupa 24 Ianuarie" la fotbal, „Cupa mărțișorului" și „Cupa 16 Februarie" la gimnastică, programate în perioadele de vacanță... competițională internă.

Anul de învățămînt 1968—1969 a adus noi îmbunătățiri sistemului de desfășurare a tuturor manifestațiilor sportive. Programul întrecerilor planificate în campionatul școlii prevede desfășurarea disputelor la fotbal, baschet, volei, tenis de masă, șah, handbal, precum și diferite cupe : „Cupa tineretului" (volei, tenis de cîmp), „Cupa de vară" (volei, fotbal), „Cupa de iarnă" (tenis de masă, fotbal), „Cupa 16 Februarie" (gimnastică), discipline pentru care școala are o bază materială potrivită.

ORGANIZARE, AUTODIRIJARE...

Analiza modului cum au fost planificate și repartizate etapele, în funcție de numărul de echipe înscrise în concurs, ne-a relevat faptul că s-a avut o deosebită grijă ca să nu fie stînjenit programul de studiu al elevilor, să se evite supraîncărcarea, dar totodată să fie angrenați cît mai mulți elevi în activitatea sportivă. Vom ilustra cele afirmate mai înainte prin cîteva exemple : la fotbal au fost înscrise 16 echipe, campionatul cuprinzînd 14 etape eșalonate în lunile octombrie—decembrie (8) și martie—aprilie (6), iar în mai turneul final ; la baschet, handbal, volei, cele 12 echipe de băieți și 4 de fete, cîte sînt înscrise la fiecare disciplină, își dispută întîietatea în perioada noiembrie—iunie ; la tenis de masă și șah se va desfășura campionat individual în lunile martie—mai. Trebuie menționată ca o inițiativă deosebit de valoroasă încercarea de a programa pentru prima oară în liceu (pe teren cu asfalt), în luna mai, o întrecere la tenis de cîmp. La toate acestea se mai adaugă cele cîteva cupe de care am amintit. De obicei, jocurile se dispută imediat după orele de curs și, deoarece condițiile liceului permit acest lucru, au loc concomitent mai multe partide : în sală — volei sau tenis de masă ; pe teren — handbal și baschet.

Referitor la organizare, trebuie să mai amintim, în afară de rigurozitatea cu care este respectată planificarea, și alte elemente ce ilustrează preocupare și pasiune : existența unui grup de cronicari, care fac relatările partidelor (cu note pentru jucători și arbitri), a unei comisii de disciplină (ce dictează sancțiuni severe pentru orice încălcare a regulamentului), a unei comisii de arbitri ce face programările „cavalerilor fluierului" (pentru că majoritatea partidelor sînt conduse de elevi, instruiți și îndrumați de profesorii de educație fizică), a unor ședințe de analiză (foarte serioase și... autocritice uneori) și, în special, a 400 de membri susținători cu cotizația la zi (fondurile fiind folosite pentru procurarea de echipament și material sportiv).

...ȘI PASIUNE

„Atunci cînd am trecut la reorganizarea mișcării sportive a liceului — ne-a spus tov. director **MIRCEA DOICESCU** (fost sportiv cu reale calități într-un trecut nu prea îndepărtat) — **am ținut seama și de atașamentul pentru sport al elevilor școlii noastre. Multe dintre cele ce-ați constatat reprezintă rodul pasiunii și inițiativei lor, fără de care, bineînțeles, ar fi fost greu să se realizeze ceva. Aș mai adăuga la toate acestea și pasiunea pentru turism a multor elevi, cu care am străbătut numeroase trasee, trecînd prin locuri de o încîntătoare frumusețe. De asemenea, aș mai menționa aportul profesorilor de educație fizică, cu ajutorul cărora realizăm îndrumarea de specialitate".**

Într-adevăr, cele constatate au avut darul să ne convingă că la Liceul „Mircea cel Bătrîn" din Constanța sportul se află la el acasă.

P. S. La ieșirea din școală, am trecut prin fața panoului cu fruntașii la învățătură. Nu mică mi-a fost bucuria cînd am descoperit aici fotografiile și numele multora dintre cei ce se numără printre primii în sport.

Fază din meciul de baschet dintre echipele claselor a IX-a B și a IX-a C

CERCUL FOTO L.M.B.

MINGI și PALETE

UN NOU SENATORISM DE DREPT ?

Asistînd la o serie de evoluții ale jucătorilor fruntași de tenis de masă, am avut nostalgia unei perioade nu de mult apuse, cînd — în sala Floreasca — concursurile „primelor palete" stîrneau un interes deosebit.

Anonimatul total în care se desfășoară acum asemenea întîlniri, m-a făcut să mă întreb — pentru a cîta oară în ultimul timp ! — de ce această pasivitate, acest dezinters pentru un sport care a adus multe satisfacții publicului și care a îmbogățit considerabil palmaresul sportului românesc.

Și o dată cu vizionarea competițiilor, a urmăririi celor care au dificila misiune de a menține un prestigiu greu cucerit în ani și ani de zile, am căpătat și răspunsul dorit. Cît aș fi de indulgent, nivelul general al întrecerilor nu putea primi calificativul de satisfăcător.

Dacă din punct de vedere tehnic putem spera într-o oarecare ameliorare, în schimb la capitolul concepției de joc rămînerea în urmă mi s-a părut de-a dreptul îngrijorătoare. Angajarea în schimburi de contraatacuri moi, direcționate de cele mai multe ori spre partea centrală a mesei — foarte ușor accesibilă adversarilor — lipsa elementului decisiv din ambele părți, traiectoria lobată imprimată majorității mingilor, se datorează, pe de o parte, bagajului sărac de cunoștințe tehnice, iar pe de altă parte, unei greșite deprinderi de lovire. Lipsa unor elemente deosebit de importante ca de pildă dirijarea mingii spre părțile laterale cu schimbarea intensității tăieturilor, loviturile de atac și contraatac direct din ambele părți, au făcut ca elementul spectacular să lipsească aproape complet.

Este drept că jocul modern, bazat pe viteză mare de execuție și pe forța loviturilor nu mai permite schimburi prea lungi de mingi, dar acest lucru — în cazul întîlnirilor dintre jucători valoroși — nu duce la o scădere a spectaculozității, ci din contră la mărirea ei, duelul de lovituri purtînd amprenta unei adevărate virtuozități.

Jocul static oferit de cei mai mulți dintre competitori, de o uniformitate supărătoare, cu greșeli inadmisibile ce nu dădeau cursivitate jocului, la care aș adăuga și unele manifestări nesportive, sînt motive care, pe bună dreptate, țin spectatorii departe de concursurile de tenis de masă.

Cauzele evoluției atît de lente, sau în multe cazuri, chiar a involuției jucătorilor noștri, sînt multiple, ele trebuind a fi căutate în primul rînd în factorul pregătire care ar necesita însă prea mult spațiu pentru a fi atacat. Mă voi referi însă la un alt aspect, și el important.

Pe bună dreptate diriguitorii sportului nostru au mers pe linia întineririi loturilor reprezentative cu elemente de certă perspectivă. Dar această perspectivă ne este demonstrată nu numai de elemente subiective cum ar fi de exemplu aprecierile antrenorilor, ci și de elemente obiective : rezultatele obținute în concursurile interne și internaționale. Acestea însă — în cazul băieților noștri — au fost foarte modeste chiar în întrecerile rezervate juniorilor. „Criteriul european" din ultimii ani fiind un bun exemplu în acest sens. Ce pretenții putem emite atunci de la acești juniori în întrecerile rezervate seniorilor, unde nivelul cerințelor este cu mult mai ridicat ?

Să admitem ideea că nu așteptăm de la ei rezultate imediate, ci urmărim doar rodarea lor care va duce la acel mult așteptat salt calitativ. Asta este un lucru bun. Da să nu ajungem la un sistem nou de senatorism de dept conceput doar pe baza vîrstei relativ fragedă.

Arăt că, cu excepția lui Șerban Doboși, cellalți juniori ocupă, în general, ultimele locuri în compania unor adversari seniori care, după cum am arătat, nu excelează nici ei. Cu toate acestea, unii dintre ei sînt în vederile lotului național de seniori.

Le facem noi oare vreun serviciu acestor tineri care se prezintă în concursuri lipsiți de acel spirit de luptă, de dorința de a învinge, de a fi din ce în ce mai buni, de a se autodepăși ? Hotărîrile definitive în această direcție rămîn la latitudinea Biroului federal, pe baza concluziilor Colegiului central de antrenori. Dar lucrările acestui ultim organism de specialitate nu sînt onorate decît de cîtiva dintre membrii săi. Deci dezinteresul nu vine doar de la sportivi, ci și de la cei care îi conduc și care hotărăsc soarta lor...

Ca să nu amintesc și de modul total nesatisfăcător cum sînt organizate unele concursuri. Cu cîteva duminici în urmă, asistam, în sala Bazei a IV-a a Ministerului Învățămîntului, la întrecerile campionatului pe echipe (juniori mari) al municipiului București. Într-o sală de clasă (cu 4 mese) insuficientă ca spațiu și iluminație, se adunaseră vreo 40–50 de jucători. O hărmălaie de nedescris, arbitrii complet depășiți, un bec obișnuit lumina parcă din penumbră, iată în ce condiții concurau juniorii, cei cărora ne place să le spunem speranțele noastre.

Există, așadar, suficiente motive de meditație...

Matei GANTNER
maestru al sportului

...APOI S-A NĂSCUT „CEAHLĂUL"

(Urmare din pag. 1)

tifice. Așa cum declara profesorul Mihai Mancaș, directorul liceului, sesiunea de comunicări științifice, atît pentru școala centenară, cît și pentru asociația sportivă semicentenară — „nu se referă la niște amintiri duioase despre trecut. Fiecare comunicare științifică aduce ceva nou".

Și chiar așa a fost. Cele patru comunicări științifice despre asociația sportivă au relevat trecutul cu bucuriile și necazurile sale și prezentul plin de înfăptuiri demne de toată stima.

„Ciahlău foot-ball club" era o asociație în care locul predominant l-a ocupat — cum se vede și din titulatură — fotbalul. Sportul-rege a adunat atunci pe terenul numit Borzoghean pe toți elevii școlii. Dintre aceștia, mai pasionați ai balonului rotund au fost Octav Lecca, V. Bălănescu, Traian Blaj și alții. Se formează selecționatele de fotbal ale liceului. Încep confruntările cu echipe selecționate ale altor orașe din Moldova. Echipa din Piatra Neamț se impune repede. Cuvintele lui Calistrat Hogaș, îndemnul lui Mihai Stamatin și faptul că directorul însoțea echipa aproape în fiecare deplasare, toate acestea dădeau aripi jucătorilor. Și, iată că ediția din 1925—1926 a campionatului de fotbal aduce echipei titlul mult visat : campioană a Moldovei. „Echipa de aur", cum apare consemnată în documentele vremii, avea următoarea alcătuire : Aristide Filipescu — portar, N. Mătase, I. Zahmann — fundași, C. Grigoriu, I. Vasilică, Diți Popovici — mijlocași, N. Zăvoianu, Petre Rusu, I. Mită (căpitanul echipei), Petre Bălănescu, C. Antohi — înaintași.

Dar nu se juca numai fotbal. Asociația mai avea secții de oină, scrimă și atletism. Profesorul Victor Firea, secretarul Federației române de atletism, fost elev la Școala normală din Piatra Neamț, și-a făcut debutul în competițiile atletice sub culorile „Ceahlăului".

După 50 de ani, asociația sportivă a elevilor liceului apare cu un trecut glorios. Mesajul și faptele înaintașilor luminează prezentul și sînt un bun îndemn pentru o activitate și mai susținută. Din asociație, a devenit școală sportivă de elevi, care a funcționat ca secție pe lîngă liceul „Petru Rareș". Apoi, la începutul acestui an, devine unitate independentă.

Acum, Școala sportivă din Piatra Neamț funcționează cu 6 ramuri de sport, în care sînt cuprinși aproape 500 de elevi împărțiți în 24 de grupe. Elevii școlii sportive, îndrumați cu competență de prof. Constantin Săvinescu, director, și de ceilalți profesori — toți absolvenți ai Institutului de educație fizică și sport — obțin rezultate valoroase. Un singur exemplu : 130 de absolvenți au clasificare sportivă, categoriile I și II.

Cele 4 titluri naționale obținute pînă acum, ca și faptul că echipa feminină de volei este cotată ca una dintre cele mai bune din țară, sînt motive de a ne face să credem că în viitor rezultatele vor deveni și mai valoroase.

Nivelul ridicat la care se desfășoară lecțiile de educație fizică se datorește climatului favorabil instaurat, atît printre elevi cît și printre profesori. Acestui colectiv îi este caracteristică dorința de perfecționare, de a descoperi mereu lucruri noi. Nu este de mirare, în aceste condiții, că primului profesor de educație fizică din țară căruia i s-a acordat gradul I este profesorul emerit Vladimir Lașcu din localitate.

În iunie 1967, comisia metodică a liceului organizează prima sesiune de comunicări științifice, avînd ca temă educația fizică : „Activitatea sportivă cu copii și juniori".

Asociația sportivă a elevilor liceului „Petru Rareș" a intrat, așadar, în al 51-lea an de existență. Să-i dorim succes în continuare, iar centenarul să-i fie aureolat de noi și noi izbînzi.

CU ÎNVINGĂTORUL LUI TONY ROCHE

(Urmare din pag. 1)

comandăm și altor sportivi fruntași, am așteptat ca el să-și termine antrenamentul și l-am solicitat pentru un interviu menit să lămurească opinia noastră publică asupra recent încheiatului turneu de la Stockholm.

— **Primul gînd a fost să revin acasă. La Stockholm era foarte frig, zăpada se așternuse deja într-un strat respectabil, concentrarea în timpul turneului a fost foarte încordată, așa încît dorul de casă mă cuprinsese și mai mult. În privința jocurilor propriuzise, vreau să subliniez că am cunoscut un nou gen de teren și anume o compoziție plastică, mai puțin rapidă decît parchetul, dar mai repede decît zgura. Am crezut că noua compoziție, așternută în plăci pătrate pe pardoseala sălii, mă va avantaja. Omiteam însă faptul că față de cei mai mulți concurenți eu debutam în asemenea teren. În ceea ce privește propriul meu pronostic, vă mărturisesc că mă așteptam să încheiem încă din primul tur. Căzusem cu Tony Roche, clasificat al doilea în lume în acest an, în urma lui Laver, și posesorul unui palmares impresionant. Roche este stîngaci, cam de înălțimea mea, însă extrem de robust, cu o remarcabilă forță a brațului.**

— Cum a evoluat partida ?

— **La 2—1 pentru mine în setul I, am făcut un break, după care, avînd serviciul, am ridicat scorul la 4—1. Apoi, un nou break : 5—1. A urmat Roche la serviciu și 5—2 și un break, de data aceasta al australianului : 5—3, setul revenindu-mi însă cu 6—3. În următorul, la 4—3 pentru mine, avînd și serviciul, la primele două puncte, am făcut tot atîtea duble greșeli, iar la următoarele două puncte nici nu am văzut mingile. Deci 4—4. La acest scor, cînd nu mă mai așteptam nici eu, am făcut un break la zero : 5—4 și am învins cu 6—4. O dată încălzit, mai ales de impresia făcută de eliminarea lui Roche în primul tur, mi-am căpătat încrederea în posibilitățile mele și am început să mă gîndesc la o finală posibilă. E drept că am avut încă două obstacole importante : coechipierul și prietenul meu I. Țiriac și pe campionul S.U.A., Stan Smith. Cu Ion am jucat bine, poate cel mai bun meci din turneu. Aprecierea îi aparține. Pentru Smith am început să devin probabil un coșmar. Oricum, vreau să mă răzbun pentru înfrîngerea din „Cupa Davis". În amintirea Cleveland-ului și a celor patru meci-ball-uri, vreau să-l bat de cîte ori o să am ocazia. Se pare că și el a observat acest lucru. Totuși, a existat un moment psihologic. În setul II, Smith a avut 2—0 și cîteva break-uri cu care a cîștigat setul. Dar, în setul decisiv, am fost mult mai atent, am returnat foarte bine și am ieșit învingător. Despre finală cred că v-au parvenit știri prin intermediul agențiilor de presă.**

— **Ar fi fost posibilă o victorie la Pilici ?**

— **De data aceasta nu. E prima oară cînd l-am întîlnit. Este un jucător foarte înalt, cu serviciul extrem de puternic și incomod, care, de obicei, mă obliga la reveniri din poziții precare. Tenismanul iugoslav a declarat că a cîștigat unul dintre cele mai bune turnee la care a participat de cînd a devenit profesionist. De altfel, victoria asupra lui Stole I-a revenit după ce acesta avusese două meci-ball-uri, dintre care unul foarte ușor de cîștigat.**

— **Cînd vine Țiriac ?**

— **Probabil că joi sau vineri.**

— **Următorul turneu ?**

— **Împreună vom fi prezenți la turneele de pe terenurile acoperite de la Ancona, în Italia. Va fi ultima noastră competiție din anul 1969.**

A APĂRUT REVISTA „AUTO-TURISM" Nr. 9/1969

în al cărei cuprins se găsesc numeroase articole, note și informații din lumea automobilului. Sînt publicate articolele : „Dacia 1300", „Dacia 1100 — întreținerea instalației electrice", „Arta de a conduce", „Fiat — 70 de ani" și numeroase alte articole semnate de specialiști.

De asemenea, revista publică rubrica de actualități „Panoramic", materiale de circulație, reportaje asupra unor trasee turistice externe și interne etc.

DISTINCȚII ACORDATE CLUBULUI UNIVERSITATEA CLUJ

Marți 2 decembrie, la Consiliul popular județean Cluj a avut loc solemnitatea înmînării unor ordine și medalii unui grup de sportivi, tehnicieni și activiști pe tărîm sportiv din cadrul clubului sportiv Universitatea Cluj cu prilejul semicentenarului clubului.

La solemnitate au fost prezenți tovarășii Aurel Duca, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Cluj al P.C.R., președintele Comitetului Executiv al Consiliului popular județean, Remus Bucșa, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Cluj al P.C.R., primarul Clujului, academician Constantin Daicoviciu, membru al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, consilier al ministrului învățămîntului, prof. univ. dr. docent Ștefan Pascu, rectorul Universității Babeș-Bolyai, Nicolae Mureșan, președintele CJEFS Cluj.

Tovarășul Aurel Duca a înmînat clubului sportiv Universitatea Cluj ordinul „Meritul sportiv" clasa I, cu prilejul celor 50 de ani de existență a clubului. Ordinul „Meritul sportiv" clasa a II-a a fost înmînat tovarășilor Ion Arnăutu, antrenor emerit, dr. Mircea Luca și Titus Lucaciu, secretar general al clubului „U". A fost conferit ordinul „Meritul sportiv" clasa a III-a tovarășilor Ludovic Biro, Ion Moina și Andrei Sepci.

Medalia „Meritul sportiv" clasa I li s-a atribuit tovarășilor : Sever Coracu, Horia Demian, Nicolae Jenei, dr. Grigore Pașca, Curt Socol, Sorin Pașcu, iar medalia „Meritul sportiv" clasa a II-a unui număr de 23 de tovarăși.

Tovarășul Aurel Duca a felicitat călduros pe cei distinși, urindu-le noi succese în activitatea profesională și sportivă.